

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЖЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-ва 100ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
— Телефони: № № 28 и 502 —

Такси: за обявления на кв. см. I в.

Н. Г. Николиевъ
Секретаръ на Варненската
Окр. Пост. Комисия

Законопроекта за земеделските камари

I.

Една празнота има въ дейността на Народното събрание. А това е, смѣтаме, липсата на обществена подготовка на въпроситѣ и законитѣ, които се подлагатъ на разискване въ камарата. Резултата отъ тая липса е на яве. Често пжти още не станали закони, т. е. непромулгирани и вече се налага да бждатъ поправени. И именно това смѣтаме се дължи на липсата на обществено проучване на законопроектитѣ, особено на по-важнитѣ. Такъвъ е въпроса и съ законопроекта на земеделските камари. Шущенше се нѣщо напоследъкъ и веднага съ свѣткавична бързина законопроекта за земеделските камари минава на първо четене презъ Народното събрание. Дали ще има съдбата на многото законопроекти, които си останаха гласувани само на първо четене, или пъкъ ще бжде законъ, тоя въпросъ въ дадения случай не ни интересува, обаче, отъ факта, че имаме единъ законъ за земеделските камари, който така и остана неприложенъ, трѣбва да вадимъ заключение, че къмъ законопроекта за земеделските камари трѣбваше да пристѣпимъ съ по-голяма сериозностъ, въобще ако се налага този законъ.

Вѣрно е, че въ областта на повдигане земеделството следва да се направи още много нѣщо и че земеделството като най-големия отдѣлъ на нашето народно стопанство изисква и най-големи грижи на държавата. Обаче, предъ видъ на това, че земеделството по своята структура е най-ретроградно и най-малкоподвижно и наедно съ това грѣшкитѣ тамъ често пжти сж фатални или пъкъ за да бждатъ поправени се налагатъ редъ години, то всѣкаква дейностъ въ тая областъ трѣбва да бжде много предпазлива и проучена. Земеделското стопанство не мо-

же веднага да се нагоди въ искана посока, защото то борава съ грамѣдна маса, именно съ 80% отъ нашето население; борава съ инвентаръ, който мжно се набавя, а още по-мжно се замѣня; борава съ системи, които мжно се смѣнятъ и главно борава съ почва и климатически условия, къмъ които трѣбва да се нагодятъ както земеделските системи, така и стопанскитѣ условия.

Ето защо, още повече се налага голѣмо проучване на въпроса за земеделските камари, преди да се сложи въпроса за тѣхъ въ пленума на Народното събрание.

Отъ мотивитѣ къмъ законопроекта ние не виждаме тая сериозностъ. Тѣ сж кратки безъ нуждитѣ данни и безъ едно освѣтление за резултатната дейностъ на земеделските камари въ държавитѣ кждето тѣ сществуватъ.

Както отъ мотивитѣ, така и отъ самия законопроектъ ние виждаме, че земеделските камари ще бждатъ нѣщо като съвѣщателни органи, тѣла къмъ Министерството на земеделството. Тѣ ще бждатъ, както казва законопроекта, едно официално професионално представителство на земеделското сѣсловие; ще бждатъ нѣщо като професионаленъ сѣюзъ, но не и като стопански институтъ за творческа и реална работа.

„Тѣ ще иматъ за задача чрезъ подготвени хора да изучаватъ сѣстоянието и нуждитѣ на земеделското ни стопанство, както и свързанитѣ съ земеделството мероприятия отъ страна на държавата и окржжитѣ и като положите въпроситѣ на всестранно обсъждане въ своитѣ срѣди да сформиратъ конкретни мнения и препорѣки по тѣхъ“. Ето задачитѣ на тия земеделски камари. А това, повтаряме, сж задачи по-скоро на единъ професионаленъ сѣюзъ отколкото на единъ държавенъ автономенъ институтъ, който би трѣбвало да се явя-

ва като факторъ въ нашия стопански и економически животъ. Това се изтъкна и въ началото на мотивитѣ. Налага се да се направи нѣщо сериозно, да се направятъ реформи въ областта на повдигане на нашето земеделство, но не и да се създадатъ институти, дейността на които ще се сведе къмъ изказване мнение, защото това мнение споредъ насъ е едно нищо въ сравнение съ грѣмкото име, тъй като мнението не всѣкога ще бжде взето подъ внимание и при това не е задължително за никого.

Ние ще разгледаме подробно нуждата отъ реформи въ областта на земеделското стопанство и до колко законопроекта за земеделските камари ще отговаря на тая нужда.

II.

Днесъ грижитѣ за земеделството у насъ сж разпределени между държавата, респективно министерството на земеделството и неговитѣ органи и окржжнитѣ съвети. Министерството на земеделството чрезъ своитѣ подвижни земеделски катедри ръководи стопанската политика по земеделството, а чрезъ своитѣ опитни станции, полета и заводи прави своитѣ проучвания въ областта на земеделството, скотовѣдството и др. му отрасли, а не чрезъ земеделските училища сѣ професионална култура.

Окржжнитѣ съвети чрезъ своитѣ субсидии насърчаватъ земеделството, чрезъ своитѣ органи, нейде подпомагатъ политиката на катедритѣ, а нейде водятъ самостоятелна такава чрезъ своитѣ училища, сжщо така сѣятъ професионална култура.

Проучванията въ областта на земеделството досега ставаха както отъ органи на министерството на земеделството и агрономическия факултетъ, така и отъ органи на окр.

съвети, респективно постояннитѣ комисии. Обаче единъ въпросъ е незастъпенъ сериозно у насъ — той е въпроса за пласимента на земеделскитѣ произведения. Пласимента е изоставенъ въ ръцетѣ на частната инициатива на търговцитѣ, които въ случая разрешаватъ въпроса едностранчиво и съ огледъ на своитѣ собствени интереси.

Тъй както е законопроекта ние не виждаме едно самостоятелно мѣсто отредено специално за земеделските камари. Напротивъ ние виждаме (чл. чл. 2 и 3 отъ проекта), че функциитѣ, които се определятъ на земеделските камари се прилагатъ съ тия на органи на министерството на земеделството и на окр. съвети. Значи, ако досега дейността въ областта на земеделството се прѣскаше между двата института, безъ да бжде отредено специално мѣсто за всѣки единъ отъ тия институти, като по такъвъ начинъ става едно вмѣсване въ функциитѣ и дейността на тия три института. Системата на едно такова вмѣсване, т. е. на едно оплитане на дейността на разнитѣ институти въ една и сжща областъ, ни се струва вредна и скжпа. И ако досега това обръкване ставаше между двата института, за въ бждаше, ще бжде между тритѣхъ института. А знайна е народната пословица, която казва: „Много баби — килаво дете“. Ние сме малка и бедна държава за да нареждаме работитѣ си по единъ такъвъ скжпъ и нецелесъобразенъ начинъ. И грижитѣ по земеделството би трѣбвало да се възложатъ въ цѣлата нейна широта върху единъ институтъ, който действително да отговаря на своето предназначение, като сжщевременно бжде чуждъ на бюрократизма и да бжде по-близкъ до народа. Следва

**Разуменъ стопанинъ е този
който, веднага следъ жетва изоре
стърнищата си.**

ЛОЗАРИ,

Въ лозята на много села изъ Провадийска и Варненска околии **се е появила въ голѣмъ размѣръ пераноспората (маната), нѣкжде придружена и отъ Оидиумъ (кюллеме).**

При наличността на толкова сигурни средства противъ тия болести, всѣко бавене е вредно и претѣжпление спрѣмо народния поминѣкъ върши всѣки, който съ нехайството си става причина лозята да бждатъ заразени и реколтата опустошена!

Прочее, прѣскайте немедленно лозята си съ Борделезовъ или кой и да е другъ сигуренъ разтворъ противъ пераноспората и съ сѣренъ прахъ противъ Оидиума и спасете реколтата, която е тѣй многообещаваща презъ тая година! Агрономъ: Е. Балтаджиевъ.

Варненски
Окол. Ветерин. Лѣкаръ
№ 212
4 Юний 1930 година
гр. Варна

О к р ж ж н о

До г. г. Общинскитѣ кѣтове
въ Варненската околия
За сведение на участ. ветер.
фелдшери въ с. с. Яйла, Белево,
Русларъ и Ени-кѣй.
Варненско

Възъ основа чл. 182 отъ правилника за прилагане Закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ, наредете, веднага да се изпрати до канцеларията ми точенъ списѣкъ на млѣкопроизводителитѣ стопани съ точно обозначение на дойния добитѣкъ по видъ и брой. Освенъ това въ списѣка да се отбележатъ, както млѣкаритѣ прекупвачи (преносвачи), така и вида на еднокопитното съ което се пренася млѣкото.

Приложение: — образецъ за списѣкъ.

и. д. Околийски Ветер. Лѣкаръ: Д-ръ Ел. Яневъ

Примеръ.

С П И С ѣ К Ѣ

на млѣкопроизводителитѣ и млѣкаритѣ-прекупвачи отъ
с. . . . Варненско

№ по редъ	Име и презиме на стопанина млѣкопроизводител	Едръ доенъ р. д-къ				Име и презиме на млѣкаря прекупвачъ (преносвачъ)	Видъ на еднокопитното		За кжде превозва млѣкото
		кравъ	биво-лицъ	всѣко	овце		магаре	конь	
1	Д. Юрдановъ	5	3	8	—	Слави Неновъ	1	1	Варна
2	П. Дачевъ	2	3	5	10				
3	К. Колевъ	—	3	3	4				
4	Д. Петковъ	4	4	8	35	Петръ Начевъ	2		Св. Констант.
5	Ст. Жековъ	2	7	9	—				

ПРОТОКОЛЪ

№ 1

на Варненския окръженъ съветъ, II-ра редовна сесия отъ XIV избирателенъ периодъ.

Заседание на 1 февруари 1930 год.

Продължение отъ бр. 5.

Всичко това, което висе ще намѣрите за необходимо да бжде сторено, ще трѣбва да бжде изразено въ бюджета на окръга за 1930/31 год., който е най-важния актъ подложенъ на Вашето проучване, гдето ще се пишатъ всички резултати отъ обмислюванията ви.

Окр. съветъ, който е стопански институтъ, въ който политиката нѣма какво да дири и гдето паргизанството трѣбва да остане вънъ отъ оградата му, вървамъ ще остане на висотата, която законъ и традиция му отредяватъ и съ безпристрастието и широко разучаване на задачитѣ съ които ще се занимае, ще спомогне за даване правилна насока на труднитѣ проблеми, като и съ своитѣ малки средства, въ размѣръ на възможното, ще сполучи да подпомогне добритѣ и полезни начинания.

Господа окр. съветници,

Като Ви поздравявамъ съ добре дошли и пожелавамъ ползотворна дейность въ трудната ви работа, обявявамъ тазигодишната редовна сесия на Варненски окр. съветъ за открита.

Окр. управителъ Кисъвъ. Господа окр. съветници, Съгласно чл. 14 отъ закона за окръжнитѣ съвети откриването на предстоящата сесия става отъ председателя на окр. съветъ. Азъ използвамъ случая, виждайки васъ всички тукъ макаръ и късно, имамъ случая да се запозная съ всички васъ — градителитѣ на благосъстоянието на Варненския окръгъ и да Ви пожелаая ползотворна дейность въ предстоящата сесия.

Въ освободителната война България поради усилията на Русия придоби своята свобода, но малко по-късно тя биде разпокъсана отъ

Министерство

на

Вжтр. Работи и Н. Здраве

Отд. Админитр. Изборенъ

№ 7632

6. VI. 1930 г.

София.

Препись.

До Г. г. Окрѣжнитѣ

Управители въ Царството.

Въ Министерството има сведения, че нѣкои частни лица сж издали „ржководства по закона за гербовия налогъ.“ Тѣзи ржководства съдържатъ незначителни, а често пѣти несполучливи фрази на нѣкои отъ текстовеѣ на закона. Сжщитѣ съдържатъ и по нѣкой цитатъ отъ нѣкое окръжно на Министерството на финансиитѣ, което отдавна е публикувано въ „Държавенъ Вестникъ“ и известно на всички.

Казанитѣ по горе лица, използвайки закѣснението на официалното издание на сжщия законъ, сж изпращали ржководствата си на нѣкои изборни учреждения съ наложенъ платежъ. Последнитѣ смѣтайки, че имъ се изпраща официалното издание на закона сж побързали да ги получатъ и изплатятъ.

Ето защо, предлага Ви се, Господинъ Управителю, да наредите да се съобщи на всички изборни и други подведомствени учреждения, че тѣзи частни издания-ржководства, нѣматъ нищо общо съ официалното издание на закона, което сега се печати и съ подробенъ азбученъ показател, ще бжде пуснато въ продажба, въ най-скоро време.

За Министръ, Гл. Секретаръ: (п.) И. Разсукановъ.

Началникъ на отдѣла: (п.) А. Ангеловъ

В ѣ р н о, Дѣловодителъ: (п.) Балджиевъ

В ѣ Р Н О, при Варненското Окрѣжно Управление

С е к р е т а р ѣ: Ив. Хр. Дучевъ

До г. г. Председателя на Окр. Пост. Комисия,
Градскитѣ Кметове, Градоначалника и Околийскитѣ
Началници въ О к р ж ж а.

З А С В Е Д Е Н И Е.

№ 3371.

гр. Варна, юний 1930 г.

Окр. Управителъ: Б. Кисовъ.

Секретаръ: Ив. Хр. Дучевъ.

Варненска

Окрѣжна Пост. Комисия

№ 2083

14 Юний 1930 година

Варна

До господа Общинскитѣ Кметове

въ селата на които има Медицински и Ветеринарни амболатории

До г. г. общ. мед. и ветеринарни
лѣкари и фелдшери за сведение.

Г-нъ Кмете,

Съгласно чл. 28 отъ закона за народното здраве, предлага Ви се незабавно да вземете мѣрки да се набавятъ за медицинскитѣ и ветеринарни амбулатории въ общината Ви, нуждитѣ материяли за освѣтление, отопление, канцеларски материяли, включително плащане разходитѣ за подадената официална кореспонденция отъ амболаториитѣ.

за Председателъ: А. Ивановъ

за Окр.-Бирникъ: Д. Апостоловъ

Берлинския договоръ

Дойде 1885 год. нападната вѣроломно отъ заклетъ врагъ малка България опази ревниво честта на българското оржжие, като разби войската на своя противникъ, обаче въ настѣплението биде спрѣна отъ австриеца графъ Ковенхюлера, който категорически заяви, че отъ тукъ нататѣкъ българската войска ще срещне австрийски щикове. Млада 7 годишна България, за която моралната награда бѣ достатъчна, въпрѣки славнитѣ побѣди по бойнитѣ поля, принудена бѣ да се прибере въ своята черупка.

Въ 1912 год. могща вече България добре стѣкмена и подготвена, носейки на раменетѣ си и своитѣ съюзници обѣрна въ паническо бѣгство армиитѣ на вѣковна империя и заслужено получи тя новото име — прусацитѣ на Балкана.

Но вероломни, подли съюзници възползувани отъ отсъствието на българска войска, която единствена като гранитна стѣна отстояваше позициитѣ срещу общия врагъ, решиха ограбването на нашето отечество, като откъснаха отъ насъ това що е наше и това за което се бихме.

Но не свършиха съ това нещастията на България. Дойде свѣтовната война.

„Страната на храбритѣ“ — както я нарича италианеца Балбо по силата на стеклитѣ се обстоятелства бѣ принудена да се намѣси.

Изпитаната вече храбра българска армия, съ свойствената ѣ неустрашимость и устрѣмъ чертаеше съ огнения си мечъ границитѣ на Велика, обединена България.

Но дойде печалния край на войната съ още по тежкитѣ условия на Нѣойския договоръ, чрезъ който величествената фигура на България биде безмилостно ампутирана.

Но за щастieto на българския народъ този безчовѣченъ договоръ не можа да отнеме на привидно безжизнения трупъ най-главното сѣрдцето — несломимия бодѣръ духъ на българина, който не допусна презъ всички водени войни, вражи кракъ да встѣпи на българска земя.

Варненски Окръжен Ветеринарен Лѣкаръ

ЗАПОВѢДЬ № 17

Препись

гр. Варна, 30 май 1930 година

Съгласно окръжната телеграма № 5119, отъ 28.V. т. г. на Министерството на З. Д. Имоти — Отдѣление Ветеринарно, поради поява на „Чума“ и „Огненица“ по свинитѣ и предъ видъ настѣпването на лѣтнитѣ месеци, презъ които заразителнитѣ болести по свинитѣ най-много върлуватъ, за което налага се вземането на съответнитѣ мѣрки за ограничаването имъ, още повече като се има предъ видъ благоприятния резултатъ отъ прилагането имъ въ минали случаи,

Заповѣдвамъ:

1. Да се спре предвиждането на свини отъ едно населено мѣсто на друго и се затворятъ отъ 10 юний до 10 септември т. г. — пазаритѣ за покупко-продажба на такива животни въ окръга, а именно; пазаритѣ въ Варненска околия: — гр. Варна и с. Козлуджа и тия въ Провадийска околия: — гр. Провадия и селата: Караагачъ, Елесь-факъ, Вълчидолъ и Ново-село, като презъ това време се забранява и на чергаритѣ и купанаритѣ, по случай пътуването имъ на жетва, да водятъ и прекарватъ съ себе си свини;

2. Презъ забранения периодъ се допуска закупване, превозване и прекарване на свини въ следнитѣ случаи:

а) Угоени свини за клане въ кланицитѣ;

б) Малки бозайници до 10 кгр. живо тегло, прасета за клане и свини за разплодъ, като пренасянето на такива ще става на рѣка или въ сандѣци;

в) Свини за стадно или оборно угояване отъ угоители (угоитель се смѣта този стопанинъ, който постави най-малко 20 свини за угояване), като всѣки угоитель е длъженъ да се снабди предварително съ писмено разрешение отъ съответния длъжностенъ ветеринаренъ лѣкаръ, въ района на който ще се угояватъ свинитѣ.

Относно стадата свини, които биха се докарали отъ други окръзи въ балкана за жирене, стопанитѣ имъ безусловно трѣбва да се снабдятъ съ пѣтенъ листъ отъ мѣсто-произхождението, съ позволително отъ горскитѣ власти за допускане на паша и такова отъ ветеринарния лѣкаръ въ района на който ще се докарватъ свинитѣ, като съ докарване на стадото на мѣстоназначението да известятъ, чрезъ горскитѣ власти, на съответния ветеринаренъ лѣкаръ или участъковъ фелшъръ, за да провѣри стадото и съвмѣстно съ горскитѣ власти да имъ се опредѣли районъ — пасище.

Изпълнението на настоящата заповѣдь възлагамъ на всички длъжностни ветеринарни лѣкари и участъкови фелдшери и на общинскитѣ кметове отъ окръга, а препись отъ сѣщата да се изпрати на Министерството на З. Д. Имоти—

И. ХРИСТОВЪ

инж. механикъ асс.

Възраждане на българската техника и индустрия

(Продължение отъ бр. № 5).

Редомъ съ гореизброенитѣ просвѣтени и промишлени прояви и кжде 1883 год. се открива при дунавската българска флотилия подъ управлението на тогавашния началникъ капитанъ лейтенантъ Рождественски, като подофицерска машинна школа Програмата е била насочена къмъ подготвяне машиненъ персоналъ за параходитѣ машинисти и огняри. За преподаватели сж били назначавани измежду механицитѣ и офицеритѣ на флотилията. Така е следвало училището по една ограничена програма до 1899 г., когато е билъ назначенъ за началникъ на училището лейтенантъ Сапаровъ сега покойникъ. Въ тая година; то биде премѣстено въ Варна заедно съ новооснованата Черноморска флотилия. Училището било преименувано „Машинно училище при флота“ и преобразувано като отдѣлна частъ, наредена бѣ специална и разширена програма като техническо училище. За преподаватели бѣха назначавани офицери и специалисти чиновници при флота. За развитието на това училище има да се благодаримъ сжщо на тогавашнитѣ щабни офицери при флота В. Хитровъ и Ст. Димитриевъ а сжщо и на благосклонността на инструктора началникъ на флота Пишонъ.

Въ 1904 г. съ указъ № 90 училището биде признато за средно учебно заведение съ съответно разширена програма, съ увеличенъ преподавателски персоналъ и увеличенъ брой на учащитѣ се. Училището сжществува и сега като флотско машинно училище то е подготвило и продължава да подготвя сериозни техници и механици за нуждитѣ на флота и за мѣстната промишленостъ*).

Наредъ съ Машинното училище при черноморската флотилия е била наредена специална огнярска школа за да се подготвятъ огняри и помощници машинисти. По после кжде 1915 г. и до настояще време това училище се обособи подъ название „Специални школи“ целяще да даде по добре подготвени машинисти и електротехници.

За развоя на професионалното образование е работено отъ мнозина стари и по-млади деятели съ еднакво ценно усърдие. Така напр. Софийския артилерийски арсеналъ дълги години е ималъ двойка цель:

*) Подробности за всички промѣни и участвуващитѣ фактори ще се намѣрятъ въ предстоящото издание на юбилейната книга на училището.

Отдѣление Ветеринарно и на Господина Варненски Окръженъ Управителъ, — за сведение.

Окр. ветер. лѣкаръ: (п) Д-ръ Тюлевъ

Вѣрно,

Окр. ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Секр.-счетоводителъ: Г. Друмевъ

Варненски окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 10

За хода на акутнитѣ—заразни (епизоотически) болести по домашнитѣ животни въ Варнен. окръгъ, за време отъ 16—31 май 1930 г.

I. Новоконстатирани:

1) Бѣсъ по кучетата: а) Варненска околия с. Русларъ.

б) Провадийска околия въ с. Ново село.

II Върлуящи:

1) Бѣсъ по кучетата: а) Варненска околия въ гр. Варна и с. с. Козлуджа и Белево.

б) Провадийска околия въ с. Дамна-ж-орта.

2) Дуринъ по конетѣ: а) Варненска околия въ с. с. Авренъ, Джеvizлий, Козлуджа, Кара-Хюсеинъ и Гевреклеръ;

б) Провадийска околия въ с. с. Акъ-коюнъ, Есетлий, Кутлу-бей.

III Прекратени:

1) Антраксъ по свинитѣ: въ гр. Варна.

2) Шарка по овцетѣ: а) Провадийска околия въ с. Акъ-коюнъ. гр. Варна, 7 юний 1930 год.

Окръженъ Ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Варненски Окръженъ Ветеринаренъ Лѣкаръ

БЮЛЕТИНЪ

№ 11

За хода на акутнитѣ—заразни (епизоотически) болести по домашнитѣ животни, въ Варнен. окръгъ, за времето отъ 1—15 юни 1930 год.

I Новоконстатирани:

1) Бѣсъ по кучетата: а) Провадийска околия въ с. Черковна.

2) Антраксъ по говедата: а) Провадийска околия въ с. Девня.

II Върлуящи:

1) Бѣсъ по кучетата: а) Варненска околия въ гр. Варна и с. с. Козлуджа, Белево и Русларъ;

Да работи — произвежда артилерийски материали и да учи младежи по машинно дѣло и пиротехника. Свършившитѣ даваха ценна услуга както на самия арсеналъ тѣй и на други технически предприятия. — Между деятелитѣ въ това дѣло си спомняваме за началницитѣ на арсенала подп. Вариклечковъ, инженеръ Беловъ, а напоследъкъ инж. Бечковски, техницитѣ Кихановъ, Николаевъ, Караджовъ, Тумпаровъ, Марчинъ, Клинковъ, Продановъ и др.

Настоящото кратко изложение върху даятелността за техническо и промишленно възраждане ще трѣбва да считаме до преди войнитѣ. Има обаче до сега създадени множество други специални и технически училища по машинна техника, мелничарство, кошничарство дърводѣлство, които се уреждатъ и продължаватъ своята програмна работа. За размѣра на професионалното образование е писано и говорено преди войнитѣ 1915 год., че то трѣбва да става по обмисленъ планъ и съобразно съ действителнитѣ нужди на страната.

Като набелѣзахъ по важнитѣ моменти отъ възродителната епоха на техниката и промишлеността въ свободна България, ще добавя още, че за движението по тоя много труденъ пътъ не е сжществува една строго опредѣлена програма, а множество отъ учебнитѣ и промишлени творби сж създадени отъ желание да се създаде нѣщо помощъ на мѣстната индустрия и да се създаде работа на нуждающитѣ се отъ такива техници. Въ нѣкой случай се действуваше по подражание. Дали така безъ особена нужда появили се учебни заведения, ще допринасятъ за възстановление загубеното отъ войнитѣ ще покаже бъдащото. Частната инициатива пѣкъ въпрѣки специалния законъ за насърчение индустрията, който поставяше опредѣлени рамки за всѣки видъ предприятие, вихренно нагазваше къмъ все по едра индустрия. Тукъ именно ролята на ръководнитѣ фактори бѣ слаба, защото произволното съгъстване на еднаквитѣ по специалностъ предприятия въ страната, докара следъ войнитѣ неизбежното положение на застой.

Имаше нужда отъ малка индустрия тѣй както захвана въ началото, защото имаше малко капитали, по малко способни и съвестни ръководители и изпълнители, малки пазари, слаба консулска защита и слаба ехспортна сигурностъ за новосъздаденитѣ индустрии. При гигантитѣ на индустриална Европа и Америка трѣбва да се измѣрватъ добре размѣритѣ на индустриалнитѣ предприятия у насъ. Въ тоя процесъ на развитие иматъ отговорностъ съответнитѣ ръководни органи, икономиститѣ и финансиститѣ.

Достатъчно е да погледнемъ на захарната индустрия у насъ, съз-

- б) Провадийска околия въ с. с. Дамнаж-орта и Ново село.
 2) Дуринъ по конетъ: а) Варнен. околия въ с. с. Авренъ, Джевизлий, Козлуджа, Кара-Хюсеинъ и Гевреклеръ;
 б) Провад. околия въ с. с. Акъ-коюнъ, Есетлий и Кутлу-бей.
 гр. Варна, 16 юний 1930 г.

Окръженъ ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ

Преписъ

Държавно Средно Специално Лозарско Винарско Градинарско Училище
 въ гр. Плѣвенъ.

Обявление № 835

Дирекцията на Държавното Средно Специално Лозарско Винарско Градинарско Училище въ гр. Плѣвенъ обявява на интересующитъ се за знание, че учебната 1930/1931 година ще почне отъ 15 септемврий т. г. Курсътъ е 5 годишенъ. Всички ученици при това училище живѣятъ въ пансионъ, въ който получаватъ жилище, отопление, освенление и храна, срещу заплащане пансионна такса отъ 6.000 лева годишно — първата половина при самото постъпване, а другата — въ края на януарий следната година. Освенъ тая такса, приетитъ ученици внасятъ ежегодно въ Дирекцията на училището потребната сума за набавяне на формено облекло и одеало въ началото на всѣка учебна година, тая сума ще се опредѣли отъ Дирекцията на училището и нѣма да надминава повече отъ 4000 лв. Освенъ това ученицитъ трѣбва да внасятъ и по 500 лева гаранция за предварително обезпечение евентуални вреди и загуби, които биха причинили. Въ училището ще бждатъ приети максимумъ 25 души съ конкурсенъ изпитъ. Желаящитъ да се явятъ на този изпитъ, трѣбва най-късно до 10 августъ т. г. да подадатъ заявленията си направо до управлението на училището, придружени съ следнитъ документи:

1. Училищно свидѣтелство за завършване прогимназия, най-малко съ добъръ успѣхъ и примерно поведение;
2. Кръстително свидѣтелство, отъ което да се удостоверява, че просителитъ не сж по-стари отъ 16 години;
3. Да сж синове на собственици на работна земя;

дадена отъ чужди капитали, ръководени и защищавани вѣщо отъ чужденци силни политически. Тѣхното съществуване е осигурено отъ мѣстни и иностранны пазари, тѣ съставляватъ сами по себе си сигурна клиентела на своитъ държави а нашата мѣстна индустрия е лишена безогледно отъ тѣхната клиентела, т. е. че тѣ сж свободни да си купуватъ каквото имъ трѣбва отъ странство безъ ограничение, макаръ и българската мѣстна индустрия да може да имъ достави такива.

Ний имаме предъ очи множество мелници и други фабрики нѣкой отъ които безнадежно почиватъ макаръ и да сж погълнали много капитали за наредба и подържане. Не е нужно тукъ да изброяваме такива предприятия, мисля обаче че всичкѣ по-големи фабрики иматъ единъ много важенъ недостатъкъ, че въ тоя имъ размѣръ, тѣхното съществуване е колебливо и за България тѣ сж опасни. — Безпристрастната приценка по тоя въпросъ, която се е изказвала чрезъ ежедневния и специалния печатъ е имала значение за благоустройството и полезността на индустрията ни.

Съ горнитъ редове далечъ не е изчерпана историята на българското техническо и промишленно възраждане и закрепване. — Целта бѣ да се истъкнатъ най-важнитъ моменти на онова бурно време. Смя да вѣрвамъ, че ще дойде день, когато това време ще бжде оценено отъ грядущитъ поколения и ще почерпи поука за предпазване отъ грѣшки, каквито може да има много допуснати поради общия стремежъ и ентузиазмъ за успѣхитъ и благосъстоянието на българскиятъ народъ.

Варна, май 1930 год.

Техническа литературна деятелност на инж.-мех. асс.
 Илия Христовъ — Варна.

Отзиви и похвали за личната деятелносѣ като ръководител на учебни и индустриални предприятия:

- 1) спис. на Иконом. д-во год. II кн. 4 и 5 1897 год. „Варнен. окр. желѣзарска работилница“ — проф. Г. Н. Колушевъ — София;
- 2) Бюлетинъ на търговскитъ камари год. II бр. 64 и 65 1897 год. — подлистникъ „Неизцериимъ“ отъ Д-ръ Ст. Тончевъ — Добричъ;
- 3) Търговско-промишленъ вестникъ бр. 24 1895 г. — П. Тишковъ — доцентъ София „Варнен. окр. желѣз. работилница“; 4) в. „Черно море“ бр. 182 и 183 1895 г. — П. Бобчевски — „Единъ часъ въ варненското желѣзарско училище“.

Статии, лични възгледи и мисли по техниката и промишлеността.

- 1) в. „Свобода“ год. VIII бр. 1250 — Ил. Христовъ — „Нещо по желѣзарството“; 2) сп. „Целина“ — София год. 1896 кн. 8 и 9 — Ил. Христовъ „Върху опита на вършачкитъ машини“; 3) сп. „Сеячъ“ бр. 1, 4, 5, 11 1896 г. — Ил. Христовъ „Водата въ Добруджа“; сп. „Сеячъ“ бр. 15 и 18 — „Писма изъ Добруджа“; 4) сп. „Сеячъ“ бр. 10 и 11 1896 год. Ил. Христовъ — преводъ отъ нѣмски „Речта на Максъ Айтъ членъ на герм. земл. д-во Берлинъ“; 5) в. Търговско-промишленъ 1896 г. бр. 7 и 8 — Ил. Христовъ „Нещо по желѣзарството“; 6) в. Търговско-промишленъ 1895 г. бр. 7 Ил. Христовъ — „Селото Девня въ индустриално отношение“ по постройка ж. п. линия първа по целта статия; 7) в. Бюлетинъ на търговскитъ камари год. I бр. 70 и 71 1899 г. — Ил. Христовъ „Нещо по котленитъ експлозии и ревизията на парнитъ котли“; 8) в. Бюлетинъ на търговскитъ камари год. II бр. 74 и 75 1899 г. — Ил. Христовъ „Едно необмислено решение на варнен. окр. съветъ“; 9) в. „Землед. борба“ 1899 г. Ил. Христовъ „Чуждитъ агенти-комисионери и нашитъ машинни инженери“; 10) в. Варнен. търговско-промишленъ 1911 г. бр. 445—447 Ил. Христовъ „Ревизия на парнитъ котли и резервуари“; 12) сп. Българ. инж. арх. д-во год. III бр. 1, Ил. Христовъ „Дизеловъ моторъ и газовия моторъ съ газовъ генераторъ“; сп. Българ. инж. арх. д-во год. III бр. 49, Ил. Христовъ „Съвременното мелничарство“; сп. Българ. инж. арх. д-во год. XIX бр. 35, Ил. Христовъ „Двигателната сила на вѣтъра“; 12) в. „Oesterreichische — Ung. Müller Zeitung — Виена 1915 г. № 11 — 4 май. J. Christoff „Die Mühleindustrie in Bulgarien“; 14) сп. „Икономически прегледъ“ Варна 1915 г. юли. — Ил. Христовъ „Професионалното образование“; 15) сп. „Български техникъ“ Варна бр. 8 год. III, Ил. Христовъ преводъ отъ нѣмски „Използуване топлината въ парната машина и новитъ експлозионни двигатели“; die kaltdampfmaschine; 16) сп. „Български техникъ“ год. III кн. 4, Ил. Христовъ „Артезианскитъ кладенци“; 17) сп. „Български техникъ“ год. III кн. 5/6, Ил. Христовъ „Назбяване на мелничнитъ камъни“; 18) в. „Варненски новини“ бр. 115 1924 г. Ил. Христовъ „Кредита на индустриални предприятия“, 1920 год. „За плажа“; 19) в. „Варненска поща“ год. V бр. 1172 и 1176 Ил. Христовъ „Разни антрефилета по общественния порядъкъ“; 20) сп. „Техникъ“ бр. 1 1925 год. Ил. Христовъ „Нашата цель“; сп. „Техникъ“ бр. 3 и 6 1925 год. Ил. Христовъ „Нашата промишленостъ“; 21) „Техникъ“ 1925/26/27 год. Ил. Христовъ „Мелничарство“; 22) в. „Технически гласъ“ 1927 г. октомври Ил. Христовъ „Подвижна двигателна сила трактори“; 23) Варненски търговско-промишл. вестникъ 1911 год. бр. 445—447, Ил. Христовъ „Ревизия на парнитъ котли“; 24) в. Варнен. търгов. пром. вестникъ IX 73, Ил. Христовъ „Брашно отъ слама и хранителността му“; 25) Варнен. общин. вестникъ бр. 183, 184 и 185 1928 г. Ил. Христовъ „Варна и неговото повдигане“ и 26) Варн. общ. вестникъ бр. 193 1928 год. Ил. Христовъ „Благодарителностъ“.

Край.

4. Медицинско свидѣтелство за пълно телесно здраве и за присаждане противъ шарка.

5. Позволително отъ родителитъ или настойниците имъ, че съ тѣхно съгласие искатъ да постъпятъ въ това училище.

Подалитъ следъ срока заявления нѣма да се допускатъ до конкурсенъ изпитъ. Конкурсния изпитъ ще се произведе въ посоченото училище следъ 25 августъ и ще се заключава въ писменъ изпитъ по български езикъ и устенъ изпитъ по естествена история и химия въ размѣръ на материала, който се изучава по горнитъ предмети въ прогимназията.

Кандидатитъ за постъпване въ това училище трѣбва да посочатъ точнитъ си адреси и да чакатъ отговоръ на заявлението си (дали се допускатъ на конкурсенъ изпитъ), който ще бжде най-късно до 20 августъ т. г. издържалитъ конкурсния изпитъ и приети за ученици трѣбва да се явятъ съ следнитъ потребности:

1. Една зимна фуражка;
2. Два ката здрави горни дрехи;
3. Два чифта здрави обувки;
4. Една черга за постилка, единъ юрганъ или черга, заедно съ два чифта чаршафи за постилане на кревата, два за покривкитъ и два калѣфа по 70/40 см. за възглавницитъ.
5. Нуждитъ здрави препирки: най-малко четири ризи, четири гащи, шестъ чифта чорапи, три кърпи за лице и дванадесетъ за носъ, както и една торбичка 50/40 за прибиране и предаване на пране нечиститъ препирки.

Всѣки дошелъ, безъ да е изпълнилъ, кое и да е отъ всичкитъ искания ще бжде тутакси отстраненъ отъ училищната ограда и управлението на училището не ще поема никаква отговорностъ за каквито и да било последици отъ това отстранение.

гр. Плѣвенъ, 1 юний 1930 год.

Отъ Дирекцията

Вѣрно Директоръ на катедрата: П. Поповъ

Печатница „Войниковъ“ — Варна
 Телефонъ № 502